

דברי הכפר

עם פתיחת בריכת השחייה
*****

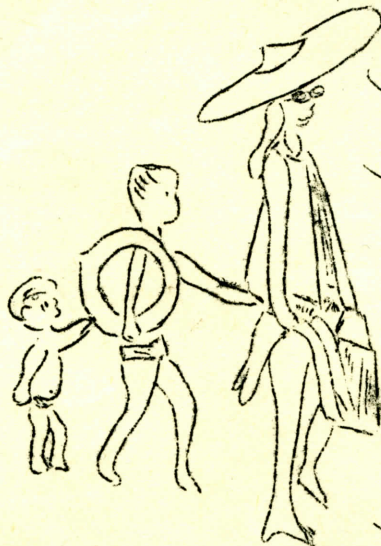
אנו מאחלים לעצמנו -

עונה בריאה ונקיה

ללא תקלות וללא הפרעות

תוך שמירה על החוקים

ולהנאת כולנו !

דברי הכפר
מס' 410
כפר הנשיא
30.5.75
כ' בסיון
תשל"ה

????????????????

מה נשמע??

????????????????

ימי הולדת

2/6 - יעל נחן
עירית שינגזיכט
ענת גוטר
3/6 - מיכל המאירי
דוד סטיל
שרי בילגורי
4/6 - גרשון שרק
יעל פרנק
5/6 - ג'ים וויטהם
פנינה ליפשיץ
6/6 - אילה ג'קסון
סיון כהן

ימי נישואין

3/6 - מריון ולסלי גרשמן

*****
*
* מזל טוב ושפע ברכות *
*
* לחנה ודוד *
* על הולדת הבת *
* ג ל י *
*
*****

הודעה

צילום

דב מודיע בצער שהוא נאלץ להפסיק את
שרות פיתוח התמונות עבור החברים -
מסיבות טכניות.
הודעה על חידוש השרות תבוא, אנו מקווים,
בקרוב. עד אז, אין למסור לדב עבודות.
אתכם הסליחה.

דב.

* השבוע חגגנו עוד חתונה בשמחה וצהלה
ובאווירה ביתית ונעימה. שמי הערב היו זרועי
כוכבים. להקת "בדרני ברוקלין" גילו כוחות
חדשים ומעניינים; כל הכבוד לגרעין הלא-גרעין-
ניקים. להקת חיל הקשישים הגישה חכנית שיר
ומחול שסיקפה בדיוק את חוש ההומור האסוטורי
של כפר הנשיא. - אגב, מתי יצא תקליט אריך-
נגן של להקה זו? אך לדעתי כוכבת הערב (להוציא
את הכלה) היתה אביבה אפשטיין, שהחליטה לנסוע
מלונדון לניו-יורק דרך ישראל, והצליחה לבלבל
את כרמי, אלק, ג'ין, ווילי, שוש וגרשי לגמרי
עד שהיא הגיעה הביתה במשך ההופעות ומצאה את
הוריה (בוודאי כמו שעזבה אותם!) במצב אופייני-
על הבמה, באמצע זיג!

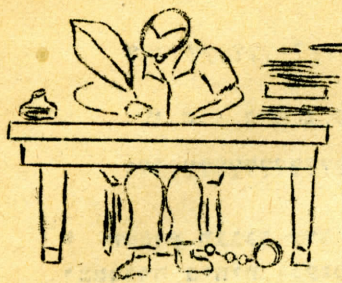
* מרקי מציג את תמונותיו בתערוכת-יחיד
בהרצליה השבוע. אנו מאחלים לו הצלחה רבה.

* החלמה מהירה לסיגל הדר הקטנה, שעברה
נחור בבי"ח רמב"ם בחיפה. ולרינה לופוב
שבלעה נעץ ונמצאה בהשגחה בצפת. אנו מקווים
לראות אתכן ואת אריאלה וקרול בבית בקרוב.

* בתחילת השבוע אנו מארחים את הנציגים
הראשונים מן העיר "היי פוינט" - הקהילה
ה"תאומה" שלנו. הזוג וורנר יבקר אצלנו ביום
א' וישאר לילה.

* גל הסחיבות אינו נפסק. חשבנו תמיד
(בתמימות?) שבחברה קיבוצית ניתן יהיה להשאיר
חפצים על יד הבית בלי לחשוש שייעלמו. בין
הקרבנות האחרונים נמנים משפחת ווטרמן,
שהשאירו "צלי-אש" תוצרת בית במרפסת - כנראה
מישהו חשב שזה כבר לא נחוץ להם....
והרבי ג'קסון, אשר גידל ואילף שני בזים
צעירים, לפני שבוע הכלוב נפתח, הבזים הוצאו
והכלוב נסגר שוב. קשה להבין מי היה סוחר
שתי צפורי טרף. ייתכן שמישהו סתם פתח את
הכלוב מתוך סקרנות והצפורים ברחו. חבל שאנו
נאלצים בימים אלה להבטיח את הרכוש שלנו
בעזרת המנעול והטרשרת.

* בריכת השחיה נפתחה השבוע והמון
ילדים ומבוגרים חיפשו בה תרופת
פלא נגד החמסין הכבד. אך לפתע ירדו
כמה טפות גשם, ומיד קפצו השחינים
מהמים ורצו הביתה!!

מסמך
המכתב

הכל הבליים, אמר קהלח, הכל הבליים, הכל הכל.

ידוע ששלמה המלך לא כתב את הדברים הנוגים האלה בחושבו על אבנים או על עצים. ניתן לשער שהיה זה סיכום נסיון חייו של אדם, אשר כל ימיו לחם, פיקד, שפט, הוכיח, לימד - כלומר עסק באותו חומר בו עוסק, להבדיל, המזכיר, - והוא בן האדם.

רק בשני דברים לא צוידנו, אנו המזכירים, כאשר נקראנו לעסוק במלאכת קודש זו. בכתר שלא שמו על ראשנו (ואילו רצו לשים, לא היינו נותנים!), ובחממתו הרבה של שלמה.

ואם בעל מעמד ובעל כשרון כשלמה הדיע למסקנת ייאוש זו, מה אנו המזכירים יכולים כבר להועיל ? .....

ז"אק

////////////////////////////////////

מידע על קורסים וחוגים שונים

תל-חי : דרכים במחשבה היהודית - 10 ימים החל מ-29 ביוני. בשעות היום ולפעמים גם בערב.

מכינה קדם-הנדסאים - קדם חקלאים - תחל בחודש יוני.

ב"הס לגננות וטכנאות נוף : קורס לטכנאי נוף - שנת למודים מלאה ללא חופשות.

ועדת הספרנים - המועצה האזורית הגליל העליון : קורס ספרנים, יום (8 שעות לימוד) בשבוע משך שנתיים.

צפת : סמינר קיץ לציור - בחודשים יולי ואוגוסט - או בחלקם. רישום, גרפיקה וצבע.

ועדת ההשתלמויות

////////////////////////////////////

מ י ר א ה - מ י י ו ד ע ???

עקב השיפוצים שנעשו בבית שלנו בעת העדרנו בקניה, אוחסנו חפצינו במקומות שונים לחקופה של כמה חודשים. כתוצאה מכך נעלמו הדברים הבאים:

1. קרטון המכיל ווילונות בצבע חום/ביג' - ושמיכה חשמלית.
2. עמודי עץ-טיק, שבלעדיהם אי-אפשר להתקין ארון-קיר.
3. דלתות זכוכית לאותו ארון.

כל היודע על מקום המצאם של חפצים אלה, או חושב שראה אותם בעבר, מתבקש לפנות ל - לן או ליבי

////////////////////////////////////

דו"ח מענף החולה

עם גמר הזריעה וכל מה שבא אחריה, בתקופת רגיעה יחסית, יש קצת זמן לחשוב ולכתוב כמה שורות על הנעשה בענף השלחין.

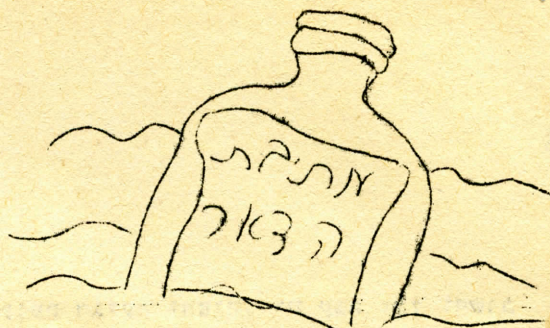
החורף לא היה גשום במיוחד וכל השטחים היו במצב שאפשר היה לעבד אותם עם התחלת הזריעה.

השתלטנו די יפה על העשבים החד-שנתיים לפני הזריעה והספקנו לרסס את העשבים הרב-שנתיים (יבליה וכוסאב) פעמיים לפני הצאת הכותנה בשטחים, לפי הצורך. בזריעה עצמה עשינו מאמצים גדולים, עבדנו שבתות וחגים ושעות ארוכות על מנת לזרוע כמה שיותר, במטרה לקבל כמה שיותר ימי גידול - דבר שצריך להתבטא ביבול. השנה זרענו כל השטח (1775 דונם) בכותנה. שטח בגודל כזה עוד לא היה בכפר הנשיא.

מיד אחרי הזריעה קלטרנו בכל השטחים בצורות שונות בכדי לפזר את האדמה וליבש את השכבה העליונה, בכוונה למנוע הצצה של עשבים רעים. נגד העשבים הרב-שנתיים שיש להם שורשים גדולים עמוק בקרקע, אנחנו מבצעים שלושה ריסוסים על נוף הכותנה, והיום אנחנו בסיבוב השלישי כאשר הכותנה כבר גבוהה יותר מהעשבים האלה. יש אפילו חלקות בהן שני ריסוסים יספיקו. עכשיו על ידי קלטורים בין השורות יש כל הסיכויים לכסות את העשבים שגידולם נדחה על ידי הריסוסים, ולקבל שטחים נקיים. אני מקווה שנצליח ולא נצטרך לשכור קבוצה של מעשבים. השנה לא היו הפועות של גשם בזמן הזריעה וגם לא בתקופה שאחריה - דבר שהועיל מאד. גם בנושא של מזיקים המצב טוב, וכמעט ולא היה נזק עד היום. עם הופעת הכפתורים (ניצנים) הראשונים, נצטרך לעמוד על המשמר ולהקציב הרבה כח אדם לפיקוח. בעוד שבועיים-שלושה נתחיל להשקות ושוב נהיה במתח ושוויץ.

ריימונד

* * * * *

לחברי המשק ולדברי הכפר,

זה כמה שבועות טובים שאהוד ואני נמצאים באפריקה, ובמרחק זה מן המשק מתחילים לראות את הענינים בפרספקטיבה חדשה.

כשעוד היינו באניה נהגנו לעלות לגשר ולשוחח עם הקפטן, זאב-ים טיפוסי. רוב השיחות אהו התנהלו בלילה, ואינני יודע אם זה היה בהשפעת הים או הדולפינים והירח, אבל תמיד דברנו על הבית. הקפטן אמר לנו, "טוב לאדם לשוטט ולראות את העולם, אבל אם אין לו בית או אישה או משפחה שאליהם יוכל לחזור, אז הוא סתם מתדרדר ומתנוון". חזרנו לנושא זה מספר פעמים.

מדוע אני כותב כל זה כרגע? מפני שנראה לי שלבן-משק הקיבוץ הוא הבית ומקום ההורים. אני נזכר בשיחה שהיתה לי עם אבא שלי כשדברנו על קליטת בנים והוא טען שאסור לקיבוץ לקלוט כל בן רק מפני שהוא בן-משק, מבלי להסתכל במי שהוא, כי החברה חייבת להגן על עצמה. אז די השתכנעתי מן הנמוק הזה, אבל היום אני מאמין שבן-משק צריך לדעת שהוא תמיד יוכל לחזור הביתה, בין אם עזב או "העזיבו" אותו, אחרת, כמו שאמר הקפטן, הוא מתדרדר ומתנוון.

אני זוכר שבמשך מלחמת יום-הכפורים חזר הביתה אחד הבנים מכיתתי וחברה ותיקה חיבקה אותו ונתנה לו נשיקה מרוב שמחה לראותו חי. הוא אמר לנו שאז באמת הרגיש כמה כולם רואים אותנו כילדיהם.

האנשים פה ידידותיים מאד. מדברים איתנו בשפה שלא תמיד מובנת ומנסים ליצור קשר, מה שלא תמיד מצליח בגלל הצרפתית הרצוצה שלנו. (זו השפה הנשמעת בחוף השנהב ובוולטה עילית). הרושם הכללי המתקבל הוא שאין להם בכלל מושג מה אנחנו עושים - בכלל לא חראה פה לבנים מסתובבים ברגל יותר משני מטר ובודאי שלא מסתובבים עם רוקסקים ענקיים על הגב. כאשר אנחנו מסתובבים בג'ונגלים ועוברים כפרים קטנים, לפעמים כל הכפר עומד ומסתכל עלינו. זה כאילו "טהגיע סרט החודש!"

היחס פה לאדם הלבן הוא מוזר מאד. יחס מעריץ, כאילו שהם מרגישים שאנחנו יותר טובים מהם ויש לזה הבטים מצחיקים לפעמים. באחד המקרים עמדנו לטרמפ בכוון לאחת מערי החוף ועצרה לנו משאית שבה ישבו שלשה אפריקאים בקדימה. העצרו כדי להתנצל על שלא יוכלו לקחת אותנו. כאשר אמרנו להם שאנחנו רוצים לנסוע במשא המכונית, הם לא תפסו את זה. "שאפריקאים ישבו קדימה ושני לבנים יעמדו במשא מאחור?"

בחוץ השנהב אנו מצליחים הרבה לשמוע על הארץ מאנשים לבנים דוברי אנגלית. בעקר הולנדים שעובדים כמתנדבים, בלמוד הכפריים מקצועות הכרחיים, לקידום הכלכלי שלהם. מנסים להכניס פה את הרעיון של הקואופרטיב שמספר חוואים שישווקו את התוצרת שלהם במשותף וירויחו כסף למען הכפרים שלהם, לא רק למען עצמם ומשפחותיהם. אחת הבעיות הגדולות שלהם היא, שממשלת חוף השנהב נותנת יד חופשית לכל משקיע פרטי, גם אם הוא עושה עבודה שחורה ומלוכלכת. מה שקורה הוא שהרבה סורים ולבנונים פלשו למסחר הקפה והקקאו והם מרמים את הכפריים שאין להם הרבה מושג בשקילה ובמסחר. גם בנגע זה מנסים המתנדבים להלחם, מה שעוזר לנו כישראלים - מה עוד שההולנדים תמיד סימפטו את ישראל.

אנחנו חושבים הרבה על הארץ ועל המשק. אהוד במיוחד נעשה סנטימנטלי מאד בנוגע למשק. גם אני לא מפגר. זה טוב לדעת שיש מקום שאפשר לחזור אליו ומצפים שתחזור אליו.

להשתמע,

שלופה.

..... היתה זו הרגשה טובה מאד, אחרי חודשיים לשמוע קצת חדשות מהמשק. היום ועברו שבועיים מאז שהגענו לגאנה. עברנו כאן את החוייה היפה ביותר עד היום באפריקה - השתתפות בפסטיבל אפריקאי. כל שנה בשבת הראשונה של חודש מאי, נערך בעיירה קטנה על חוף הים פסטיבל שנקרא: "Deer Hunting" ביום שבת השכם בבוקר (4-3 בבוקר) יוצאות שני קבוצות של ציידים ליער על מנת לצוד צבי. שתי הקבוצות מתחרות ביניהן מי יצוד ראשון את הצבי ויביא אותו לראש העיר. הצבי אשר נצוד ראשון מוקרב כקורבן וזאת על מנת שבמשך כל השנה ירויחו חושבי העיירה יותר כסף, יצליחו בעבודתם וחייהם יהיו טובים. המסורת אומרת שבעבר היו מקריבים אדם מאחת המשפחות האצילות. אבל לאט לאט דברים השתנו - והקורבן הוחלף לאריה. כאשר היו הולכים לצוד את האריה הוא היה הורג אנשים רבים, לכן החליטו שהקורבן הנ"ל הוא יקר מדי והוא הוחלף בצבי.

הקבוצות יצאו ב-4 בבוקר ובסביבת השעה 7.00 חזרה הקבוצה הראשונה עם צבי. הצבי נצוד חי אך ורק בידיים, אסור להרוג אותו. הצייד נעשה בקבוצות של 1000 - 1500 איש. השיטה שלהם פשוטה מאד. 3 ימים לפני יום הצייד יוצאים סירים ליער ועוקבים אחרי הצבאים. ביום המיועד מודיעים לראשי הקבוצות היכן האיזור שבו נראו הצבאים. האנשים מקיפים את האזור ב-2-3 מעגלים. כאשר ראש הקבוצה נותן סימן, מתחילים כולם להרעיש ברעשנים ופעמונים. הצבאים נבהלים מהרעש ויוצאים ממחבואם - ואז האנשים פשוט מזנקים עליהם ותופסים אותם חיים.

באותו יום נצודו 3 צבאים. הקבוצות נושאות את הצבאים דרך כל העיר בשירה ורקודים, חלק לובש חלבושת חג, חלק מלווה את השירה בתפוף ופעמונים. השמחה היא פרימיטיבית. אחרי הכל אין לחג תוכן משמעותי. כל מה שהם מבקשים, זה שנה טובה - אבל האנשים שמחים.

את הצבאים מביאים למקום שבו יקריבו אותם לאליל. ההקרבה נעשית רק ביום שלמחרת. החל מ-2 בצהריים עוברים בעיר תהלוכות תהלוכות של קבוצות, לבושים בתלבושות ססגוניות - משהו בסגנון של פורים! קבוצה אחת מיוצגת ע"י סוס ענק מעץ, וקבוצה שניה מיוצגת ע"י אניית ענק מעץ - סביב כל קבוצה הולכים עשרות עשרות של אנשים. זקנים, זקנות, ילדים ותינוקות. התהלוכה נמשכת כ-4 שעות, כולם שרים ורוקדים לצלילי תופים ופעמונים. בארץ לא ניתן למצוא שמחה בסגנון הזה! המון אדם רוקד ושר בשמחה אמיתית ופרימיטיבית. התהלוכה הזאת השאירה עלינו רושם עצום. ביום ראשון בצהריים נערך טקס ההקרבה. הצבי שנצוד ראשון נחתך לחתיכות בשר קטנות. את החתיכות + ג'ין זורקים על האליל. האליל, או כמו שהוא נקרא "פטיש" אינו אלא סוכה מוקפת בחומה - שם משכנו של האליל, הוא יאכל מהבשר וישתה מהג'ין ויעזור להם להצליח במשך כל השנה. שאר הצבאים שנצודו מתחלקים בין נכבדי העיר.

זהו פסטיבל - חג שמהותו באמונה תפלה בלי תוכן, אבל האנשים מאמינים שזה יעזור להם. ולכן הם חוגגים אותו עם כל הלב. הפסטיבל הוא צבעוני, רעשני והמוני. זאת היתה חוייה נפלאה! יום אחד נשלח תמונות שתוכלו לקבל קצת מושג למה אני מתכוון.

WINNEBA
GHANA

לחש

נחש

אחרי המלחמה, בין יתר שינויים שעברו עלינו, כוסו כל המקלטים שכפ"ץ העשירי בזלת.

כך נוצר בית גידול חדש, בקי מבעלי חיים שאין דומה לו בטח המסק. יתרונותיו כבית גידול, רבים:

אבן הבזלת הכהה מתחממת מהר ומחוררה לכן בית גידול רצוי ואהוב לבני מחלקת הזוחלים. בעלי חיים אלה שחוס גופם איננו קבוע ואשר אינם מצוידים במגגזזים פנימיים לקביעת טמפרטורה, כמו אצל העופות והיונקים, משתמשים במקורות החום של הסביבה החיצונית על מנת להעלות את טמפרטורת גופם. החום המוקרן ממצע הבזלת הינו אידאלי להתחממות מהירה, מה גם שצורתו של השכפ"ץ מאפשרת קליטה מכסימלית של קרני השמש בכל שעה משעות היום.

אבל, גם ליכולת העלאת הטמפרטורה יש גבול עליון, ומגגזזי הקירור אצל הזוחלים גם הם אינם מן המשוכללים ביותר. גם בנושא זה מהווה השכפ"ץ בית גידול אידאלי לזוחלים; המירווחים שבין האבנים החודרים והסדקים, מהווים מקום מסתור אידאלי לבריחה מפני החום ומשמש גם מקום טוב להטלה וגידול הוולדות.

בטנה שעברה, אוכלס שטח השכפ"ץ בעיקר בזוחלים קטנים - חרדונים וחומסים, שמזונם העיקרי - חרקים המצויים בשפע בכל מקום. השנה החלו לכבוש להם גם נציגי היונקים מקום בתוך בית גידול זה. ראשוני היונקים הם ממשפחת המכרסמים: עכברים וחדפים. כאלה מצויים כבר עכשיו בשפע בחורי השכפ"ץ. טוב להם ובעים להם שם, אבל... מכרסמים קטנים מושכים אחריהם את טורפיהם; ונחשים, ביניהם צפעים, כבר נראים ממוקמים במקום שנברא כאילו במיוחד בשבילם.

כל זה מהווה תופעה יפה ומעניינת. לא כל יום מזדמן לראות שלב אחרי שלב בכיבושו של בית גידול חדש, לעמוד מקרוב על סדר התופעה של בעלי החיים ועל מלחמת הקיום שלהם. עד שיווצר באיזור זה שיווי משקל חדש וכל אחד ממרכיביה של מערכת סבוכה זו, ימצא את מקומו ואת תפקידו ביצירתה של חברת בעלי חיים חדשה.

אבל... מעבין, אך יותר מזה מסוכן - בעיקר בשל ריבוי הנחשים. הטיול והטפוס על השכפ"ץ עלולים להיות מסוכנים מאד, במיוחד בימים החמים יותר, בהם יעדיפו הנחשים להסתתר במקום מסתור ולא יראו בטח. ואז יד שתשלח להאחז באבן לשם טפוס עלולה לפגוש בהם.

אז מה לעשות?

לדעתי, שתילה של מטפסים מסביב לשכפ"ץ (אם היה אפשרית מבחינה בטחונית) יכולה לתת את התשובה. הנחשים אמנם ירגישו טוב גם בין המטפסים, אבל יש לקוות שילדים לא יטפסו על שטח מטופל ומטופח, וכך תמנע הפגישה הלא כל כך נעימה, עם צפעים וחבריהם הפחות ארסיים.

(מעלון מחניים)

1975 חודש מאי

ישבתי באמפיחאטרוך ונסיתי לקלוט את דבריו של הרב קפלן לזוג הצעיר סטפני ושאול.
חמסין. הרוח משתעשעת בחופה, בחסרקות ובכיפות שבראשים לא רגילים להן. עיני נמשכות אל
האופק המזרחי, אל התלים שברמה. פעם, לפני שמונה שנים, היו בחוץ לארץ, אפופי מסתורין
ורחוקים מאד. שם ארבה האימה, והאיום רחף מעל ראשינו. המתנה. הבנים הראשונים וגם לא
מעט אבות היו הרחק מן הבית. כיתח "אייל" עמדה להציג את "עליזה בארץ הפלאות" במסיבת
הבר-מצווה. להציג או לא להציג? ולבסוף הציגו פעמיים: פעם בערב שקבענו ופעם שניה אחרי
שכלם חזרו הביתה – כמין הודיה על שחזרו ....

- כל הכבוד לאמריקאים - רואים שהם לומדים קצת חוש הומור סוף-סוף, ובאשר ללהקת ה"קשישים", טוב שהם נותנים ללהקה המקצועית יותר לנוח (גרסה דברי מוסי המאירי בעל הקול).

– קנאה? לא. ברור שזה סגנון אחר. כשאחיה רגיל לעבוד עם "ארטיסטים" משנים את מה שהם עושים ומסמיעים מחזרה לחזרה מה שחשוב הוא הרעיונות היסודיים והחזרה האחרונה שמחיימת מפני הקהל בערב המסיבה.

- אמת. וטוב שמשיכים אותם קשישים-צעירים. אמר מי שאמר, שהזוג האחרון יוצג כשאחרון
ה"זיגיסטים" יובא למנוחות ועם סתימת הגולל תישמע צעקה "אמרתי לכם איך שזה יהיה - הוא
תמיד מנסה לגנוב את ההצגה עם המילה האחרונה."

גם ברב-שיח שנערך בליל שבועות הנחנו אבן יסוד תרבותית חדשה. על אף הביקורת על הנושא - "השטחים - מה נחזיר אם נחזיר?" - נדוש כביכול, השתתפו מעל 40 חברים מכל הגילים ורובם נשארו עד אחרי שעה 1.00. נחשפו קמדות אישיות ודעות מפתיעות ונוכחתי לדעת שאיני מכיר את דעות חברי, לפחות בכל השייך לבעיות השעה. שאלו, מדוע לא לקחתי נושא מן המקרא, מן המשנה והתלמוד? התשובה מתחלקת לשניים: קבוצים אחרים שנגשו לתקון ליל שבועות כזה, נוכחו לדעת שזה מחייב הרבה הכנות מראש; והסיבה השנייה היא שבכפר הנשיא יש רתיעה, לפחות לעת עתה, מנושא למודי-מסורתי. "מה בין שמחת החג לבין למוד דף גמרא יבש?" שואלים הבריות. זה יבוא. על זה אני בטוח, אבל לאט לאט.

א ר י ק .

דו"ח מישיבת וועדת המשק 23.5.75

נוכחים: אריה נ., יצחק פ., סלמה, יצחק ג., איבן, קולין, שמואל, מיכאל כ.
מוזמנים: אריה ו., אלק, רימונד ס.

1. תוספת נטיעת 22 דונם אבוקדו.

הוצע להשלים נטיעת 12 דונם ואת החלקה (22 דונם) הוצע לנטוע בסתיו 1976. החלקה לא הייתה מוכנה לנטיעה בגלל גידולי מספוא שביר בה. ולפני הנטיעה דרוש לגדל חיטה לשם ייבוש השטח. סוכס לחייב את ההצעה.

2. תוספת תקציב לנטיעות לחו"ל.

ועדת החברה הביאה, כהמלצת המזכיר, בקשה להוסיף תקציב בסך 12000 ל"י לנטיעות החברים בחור ועוד 2000 ל"י תוספת לחור הבנים, סה"כ 14000 ל"י. זאת לאחר אישור ועדת המשק על הקצבה של 75000 ל"י. סיבת התוספת מתבססת על חישוב הוצאות טיול מאורגן שנקבעו ע"י האסיפה לפני שנה כסכום מקסימלי לתקציב משפחה, וכך הצורך להעלות את סכום ההוצאות ליום מ-6 ל-8 דולר לאיש מפני האינפלציה שחלה גם בחו"ל. התוספת המבוקשת אושרה, אך יש מערערים על הכסים לתקציב מקסימלי. וכנראה יביאו את ערעורם לקראת השנה הבאה. סוכס על דעת כל החברים, שיחס החלוקה של התקציב בין חור החברים לחור הבנים אינו קבוע והחלוקה של השנה ביחס של 1:2 אינו מהווה כשום אופן תקדים לשנים הבאות.

3. השקעות נוספות.

אושרו בקשרה להשקעות שלא נכללו בתכנית המאושרת, וזאת לאחר סיכום חצי שנתי של פעילות המשק.

א) חולה - קשר בין השטח והמשק (והמכונית):	6,000 ל"י
ב) מזרונים לילדים (25).	3,050 ל"י
ג) עגלות להובלת מזון לבתי הילדים.	3,200 ל"י
ד) מכשיר מדידה לענף הבניה (תוספת).	1,650 ל"י
סך הכל.	14,600 ל"י

4. כבישים פנימיים.

קולין התנגד לדיון נפרד על בניית כבישים פנימיים ודרש שהדיון יכלול את כל התשתית, ז"א גם ביוב וחשמל. כל אחד משלושת הנושאים של התשתית דרוש השקעה גדולה ואין לדון באחד מהם בלי ידיעה של דרישות יתר הנושאים. התנגדות קולין התקבלה, והוחלט להטיל על שלושה חברים לעבוד את התקציב הדרוש לכל התשתית ולהביא הצעה כוללת לבצוע שלב א' לביוב, חשמל וכבישים בסדר גודל של מיליון לירות.

5. שר האוצר מר יהושוע רבינוביץ, יבקר במפעל ובמשק ביום 2 ליוני.

דו"ח מזכירות

בדו"ח המזכירות הקודם, הוטמטו בטעות הנקודות הבאות:

7. עניני בטחון: בהסתתפות שאל ס' והרבי.
 א' הוסכם טוב ועל וועד הבטחון לחפש מועמד לתפקיד מא"ז מלחמתי במקומו של אדי.
 ב' לאור הבעיות הרבות בשמירה, הוחלט להביא את הנושא לדיון באסיפה (שהחסימה בינתיים).
 ג' אושרה בקשת וועדת הבטחון לייעד תרומת משפ' אנגלבי לאיור מקלטים.

10. החלפת סדרן עבודה בתום שנה למילוי תפקידו
 מונתה וועדת אד-הוק לטיפול בהחלפת סדרן העבודה (ברוך יוצא לקורס רכז משק בחודש אוגוסט). חברי הוועדה: מקס מ', בקי, ג'וני פ', ג'נס ג'.